

Temps Ordinari - Trenta-quatrè diumenge (Jesucrist Rei)

[Dn 7,13-14](#)

[Ap 1,5-8](#)

[Jn 18,33b-37](#)

Festa de Nostre Senyor Jesucrist, Rei de tot el món. Un dia com avui, festa litúrgica de fi d'etapa, Crist Rei, i d'eleccions autonòmiques, final d'una altra etapa, s'haurà de fer a l'homilia una al·lusió directa al moment actual social i polític de la situació del país el qual estimem, on vivim, treballem i cristianament volem créixer. Diuen que el cristià ha d'anar pel món i la vida amb el diari a una mà i l'Evangeli a l'altra. El diari com símbol de viure en aquest món i que tot allò que passa l'ocupa i preocupa, i aquesta preocupació la vol il·luminar amb l'evangeli. El cristià, com ciutadà, ha de tenir una paraula a dir, ha de dir una paraula, sempre evangèlica. La festa de Crist Rei, títol un xic anacrònic, però certament litúrgic em porta a resumir esquemàticament unes pincellades d'homilia que no són bàsicament meves, però em sap greu no poder recordar l'autor. **Crist Rei, en comptes de l'apoteosi d'un espectacle pirotècnic, l'Evangeli ens presenta una estranya escena, plena de contrastos.** **1r. contrast** - Durant tota la seva vida **ha fugit** de títols reials, d'aplaudiments, de les masses que el volen fer rei, de messianismes fàcils. - Ara, que **no pot fugir** perquè està lligat, jutjat i encadenat, diu clarament: "**Jo sóc Rei**" **2n. contrast** - Diu que el seu Regnat **no és d'aquest món**, és a dir, dels criteris mundans, que van contra el seu evangeli. - Però al mateix temps, **té molt a veure amb aquest món.** **3r. contrast** - L'han acusat de **mentider**, de fals, de manipulador, de ser enemic del Temple i del Palau, de la Religió i de la Política. - I en canvi, ell diu que ha vingut al món per donar testimoni de **la veritat**. **Jesús és l'antítesi de la baralla de cartes que el món aspira tenir a les mans per obrir-se pas en "el joc de la vida".** **L'estil de Jesús, extret de les Benaurances, no té res a veure amb el que, podrien simbolitzar els quatre "pals" de les nostres cartes: Jesús no és el Rei de Bastos** - de la violència abassegadora - de la prepotència, de la raó del més fort - del trepitjar fort en la vida **Jesús no és tampoc el Rei de Copes** - de la vida que es gasta en una felicitat no autèntica - de l'hedonisme sense control - de les drogues i les litrones - del "carpe diem" dels pagans - del "comamos y bebamos que mañana moriremos" que tanta gent practica perquè no té més horitzó en la vida **Jesús tampoc és el Rei d'Oros** - és l'antítesi del diner, el gran ídol del món - de la corrupció, el diner negre, blanc o de tots colors - del "poderoso caballero es Don Dinero", com ens diu la saviesa popular - del comprar i vendre cossos i dignitats humanes, al preu que sigui **Ni tampoc és el Rei d'Espases** - de la mort, del terrorisme, de les guerres fredes o calentes - de la fredor i l'odi - de les crítiques que punxen i maten - dels fanatismes i intransigències **El Regne de Jesús és aquell "as" amagat**, - no en la màniga, sinó en la terra bona de la senzillesa, - dels valors que no criden l'atenció, els valors d'estar per casa - l'as del triomf de la veritat sobre la mentida, la força de l'amor sobre l'odi i l'enduriment de cor **Amagar-nos aquest "carta" dins nostre no és fer trampes, és jugar amb avantatge, amb visió evangèlica de la vida.**

ETIQUETES

REIS SOBIRANIA PODER